

גדולי דורנו: הרב, המגרש והכדור שהבקיע את הלב

ספור על אהבת ישראל, מסירות, ור"ב אחד
שידע איך לנצח במשחק הכי חשוב.



הרב החדש של תוניס

לפני הרבה שנים, בעיר
החמה תוניס, מונה רב
וחכם מאד. קראו לו
הרב מאיר יהודה גץ. הוא
היה רק בן עשרים ושתים!

תודה לך ה',
שזכית אותי ללמד תורה
את עמך ישראל!



הַשֶּׁקֶט הָעָצוּב בַּכְּתָה

כְּשֶׁהָרַב גָּץ נִכְנָס לְ"תִלְמוּד הַתּוֹרָה", הוּא נִבְהֵל.
הַחֹדֶר הָיָה שָׁקֵט מְדִי.

אֵיפֹה כָּל הַיְלָדִים?
לָמָּה לֹא שׁוֹמְעִים
קוֹל שֶׁל תּוֹרָה?

כְּבוֹד הָרַב,
מִשְׁעָמָם לָהֶם.
הֵם בָּרְחוּ
לְשִׁחַק
בָּרְחוּבוֹת...

הַרוּעָה יוֹצֵא לְחַפֵּשׁ

רב רגיל אולי היה כועס ומעניש.
אך הרב גץ ידע שאת הלב
מנצחים רק באהבה!
הוא בקש עזרה מה', ויצא אל
הרחובות החמים.

אם הצאן לא
לא באות לרועה,
הרועה תמיד ילך
אל הצאן!

בוֹם!

שריקה!

מְגִרֵשׁ הָעֶפְרוֹ הַגָּדוֹל

הָרַב שָׁמַע צְעָקוֹת וְצָחוֹק. הוּא הִגִּיעַ לְמִגְרֵשׁ הַפְּדוּרָגֵל.
הַיְלָדִים הָיוּ מְזִיעִים, מְלַכְלָכִים, וְרָצוּ אַחֲרֵי כַּדּוּר בְּלִי
לְחֹשֶׁב עַל הַתּוֹרָה.

עֲנוּ הָאֲבָק דְּבִק
בְּבִגְדוֹ הַקְּדוּשִׁים, אֲךָ
עֵינָיו רָאוּ רַק נִשְׁמוֹת
יְפוֹת וְטְהוֹרוֹת.



An illustration of three young boys in a dusty, arid environment. The boy in the center holds a soccer ball. All three boys have expressions of worry or fear, with sweat or tears on their faces. A speech bubble above them contains Hebrew text. The background is a hazy, sunlit landscape with dust particles visible in the air.

אוי לנו! מָה הוּא יָגִיד?
הוּא בָּטַח יִצְעַק עָלֵינוּ
'פּוֹשְׁעִים, לָכוּ לְלַמֵּד!'

הַמְשִׁחָה נֶעְצָר פְּתָאוֹם!

הַיְלָדִים שָׂמוּ לֵב לָרֹב שְׂעוּמָה בַּצַּד. הַפְּדוּר נֶעְצָר. כָּלֵם נִשְׁמָו
בְּכַבְדוֹת וְחָפוּ לַעֲנֹשׁ. הֵם שָׁכְחוּ כִּמְהָ ה' אוֹהֵב אוֹתָם.

ההפתעה הגדולה

אבל הרב גץ לא כעס
ולא צעק! הוא פסע
פסע לעברם עם חיוך
שהאיר את כל המגרש.

שלום עליכם, בני היקרים!
איך אתם מרגישים? אתם
משחקים נפלא! אולי תרצו לבוא
אתי ללמד תורה מתוקה?

הילדים אומרים "לא"

הילדים היו מפתעים מהטוב של הרב, אבל הכדורגל היה חשוב להם יותר. אחד מהם אזור אמץ ואמר:

סליחה כבוד הרב...
אנחנו רצים לשחק.
מעניין כאן יותר.
הזל רד"ם.
זה שחר.
לא, תודה.

הרב התפלל בלבו:
"אנא ה', עזר לי
להגיט להגיע
לנשמה הטהורה
שלהם!"

מסירות נפש של אהבה

אדם גדול צריך לשמר על כבודו. אבל כדי להציל נשמה של יהודי, הרב גץ ידע שזה הזמן לפעל מחוץ לקפסה!



חכו לי בדיוק כאן!
עשר דקות ואני חוזר!



מותר על הכבוד והלבוש הרבני.



עת לעשות לה!"
(זמן מיחד לפעל למען ה')

עת לעשות לה!"
(זמן מיחד לפעל למען ה')

הַרְבֵּה הוּא אֶחָד מִשְׁלָנוּ!

הַיִּלָּדִים לֹא הֶאֱמִינוּ לַמֶּרְאָה עֵינֵיהֶם. רַב הָעִיר חוֹזֵר
נוֹכַשְׁחָקוֹן? מִ? מְהֵרָה מְאוֹד הַרְבֵּה הַתְּחִיל לְרוֹץ
אִתָּם, מִזֵּיעַ, מְעוֹדָד וְצוֹחֵק!

הַחֵם וְהָאֱהָבָה שֶׁבָּרוּ אֶת כָּל
הַמַּחֲצוֹת. הַיִּלָּדִים רָא
הַיִּלָּדִים רָאוּ לִפְנֵיהֶם אֶב
אִמְתִּי שֶׁאוֹהֵב אוֹתָם.

הַעֵסֶק שֶׁל הָרֵב

אַחֲרֵי שָׁעָה מְעִיפֶת, יָשַׁב הָרֵב לְצִדָּם וְאָמַר:

הָיָה כִּיף! בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה עֵסֶק: מָחָר
נִשְׁחַק שׁוֹב. אֲבָל לִפְנֵי זֶה, תָּבוֹאוּ אֵלַי
לְחַצֵּי שָׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, מִסְכִּימִים?

מִי יִגִּיד 'לֹא' לְאִישׁ הַמּוֹפְלָא הַזֶּה שֶׁיִּרְדּוּ אֵלֵיהֶם לְמִגְרָשׁ?
הַיְלָדִים בּוֹדְדֵי שְׁהִסְכִּימוּ!

תורה מתוקה יותר מכל משחק

הרב בחכמתו תפס את הילדים ב"פתיונות של אהבה". יום אחר יום הם הגיעו ללמד.

לאט לאט הם גילו שהתורה של
הרב מתוקה יותר מכדורגל.
הכתה התמלאה עד אפס מקום!
קול תורה חזר לעיר!



רב הכּתל - אוהב את כָּלם

הָרַב צָמַח וְהִפָּךְ לְהִיּוֹת רַב הַכֶּתֶל
הַמַּעֲרָבִי בִירוּשָׁלַיִם הַקְדוּשָׁה –
הַמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ לֹא זָזָה הַשְּׂכִינָה –
מֵעוֹלָם.

הָרַב מֵעוֹלָם לֹא הִתְנַשָּׂא מֵעַל אֶף יְהוּדִי.
הוּא תָמִיד חֵיךְ וְאוֹהֵב כָּל אֶחָד –
בְּדִיוק בַּמָּקוֹם שֶׁבּוּ הוּא נִמְצָא!



מה עושים כשחבר טועה או מפריע?

דרך הפעס



צועקים עליו, מתנשאים:
"אתה לא בסדר!"



החבר בורח ומתרחק
עוד יותר.

דרך הרב גץ



יורדים אליו, משחקים
ואוהבים אותו.



החבר מתקרב בחזרה
לה' ולתורה!

מחר בבקר...

כשתראה חבר שנמצא במקום
"רחוק", כועס או מפריע –
אל תצעק ואל תתנשא!

✓ היה חבר טוב שלו.

✓ שחק אתו באהבה.

✓ מתוך השמחה – משך
אותו למשהו טוב יותר!



שה' ימלא את לבנו באהבת ישראל, דגמת הרב גץ זכותו תגן עלינו!